

ทำไม??เวลาฝนตก เราจึงเหงา.....

นำเสนอเมื่อ : 18 พ.ย. 2552

[ทำไมเวลาฝนตกเราจึงเหงา](#)

แสดงผล กันยายน 18, 2009 [ความเชื่อ](#) [1 Comment](#)

Tags: [ฝนตก](#), [เหงา](#)

เห็นว่าเข้ากับบรรยากาศในช่วงนี้ดี หลายคนคงเคยเป็น
ในยามที่นั่งมองสายฝนที่ตกพรำๆอยู่นอกหน้าต่าง มันรู้สึกเหงาใจพิลึก

ทำไมเวลาที่ฝนตกเรามักจะคิดถึงคนที่เรารัก เราผูกพัน

และบางครั้งก็รู้สึกเหงาด้วย

เมื่อก่อน ท้องฟ้า แผ่นดิน และผืนน้ำเป็นเพื่อนรักกัน

ทั้งสามอยู่ใกล้ชิดกัน จนกระทั่งโลกได้กำเนิดพืชและสัตว์ขึ้น

แผ่นดินและผืนน้ำก็มัวแต่ดูแลเอาใจใส่พืชและสัตว์

จนละเลยและไม่สนใจท้องฟ้า ท้องฟ้าเริ่มน้อยใจ

และถอยตัวห่างออกไป ออกไป ห่างออกไปทุกที ทุกที

จนถึงวันที่มีนกน้อยตัวแรกออกโบยบิน

แผ่นดินและผืนน้ำจึงได้รู้ว่าท้องฟ้าได้จากไปไกลแสนไกล

แผ่นดินและผืนน้ำพยายามส่งเสียงเรียกท้องฟ้า

แต่ท้องฟ้าอยู่ไกลมาก เลยไม่ได้ยิน

นกตัวนั้นจึงอาสาที่จะไปบอกท้องฟ้า

หนักก็บินขึ้นสูง สูงขึ้น สูงขึ้น และส่งเสียงเรียก

แต่เสียงหนักนั้นเบาเกินไป ไปไม่ถึงท้องฟ้า

แต่หนักก็สัญญาว่าต่อไปนี้นักทุกตัวจะบินขึ้นสูงสู่อท้องฟ้า เพื่อนำข่าว
จากแผ่นดินและผืนน้ำไปบอก

แผ่นดินและผืนน้ำรู้สึกเศร้าใจที่เพื่อนห่างออกไปไกล

และคิดถึงเพื่อนเหลือเกิน

ผืนน้ำพยายามที่จะม้วนตัวเป็นเกลียวคลื่นครั้งแล้วครั้งเล่า

แผ่นดินพยายามยกตัวสูงจนตั้งตระหง่าน

แต่นั้นก็ยังสูงไม่พอ ยังไม่ใกล้ท้องฟ้า

พระอาทิตย์ซึ่งเฝ้าดูมาตลอด

ก็บอกกับทั้งสองว่า ” เราอาจจะช่วยพวกท่านได้ “

พระอาทิตย์จึงอาสาช่วย

โดยการส่องแสงลงมายังแผ่นดินและผืนน้ำ

ทำให้ระเหยกลายเป็นไอ ลอยไปรวมตัวกันเป็นก้อนเมฆ

ลอยขึ้นไปบอกกล่าวกับท้องฟ้า

เล่าเรื่องต่างๆเป็นรูปตามที่แผ่นดินและผืนน้ำ

ได้เจอมา และบอกแผ่นดินและผืนน้ำคิดถึงมาก

อยากให้ท้องฟ้าลงมาสนิทแนบชิดเหมือนเมื่อก่อน

ท้องฟ้าได้รับรู้เรื่องราว ก็รู้สึกเสียใจแต่ก็กลับลงไปไม่ได้

” ฉันกลับลงไปไม่ได้หรอก เพราะฉันเติบโตขึ้น และสูงขึ้นเกินไป

ลงไปไม่ได้แล้วฉันได้แผ่ขยายตัวเองจนกว้างขวาง
ที่ฉันทำได้ก็เพียงแต่เฝ้ามองดูอยู่ไกลๆ

และโอบกอดแผ่นดินและผืนน้ำไว้อย่างอ่อนโยนเท่านั้น “

และถึงแม้จะมีหนักบินมาส่งข่าว

แต่ฉันก็ยังคิดถึงแผ่นดินและผืนน้ำ

และอยากจะบอกทั้งสองว่า ฉันเองนั้นคิดถึงเพื่อนมากมายเพียงใด

ก่อนเมฆก็ตอบว่า ” อยู่บนนี้ก็เหงาๆเหมือนกัน
บางทีก็อยากจะกลับไปข้างล่างบาง “

ท้องฟ้าเลยบอกกลับไปว่า

” ฉันเหงาเหมือนกัน แต่ว่าฉันลงไปไม่ได้ แต่เจ้าลงไปได้นี้

ถ้าอย่างนั้นฉันจะส่งเจ้าลงไปและความคิดถึงของฉันก็หนักมากพอที่จะส่งพวกเจ้าลงไปหมด
ทั้งท้องฟ้า

จากนั้นก่อนเมฆทั้งหมดก็รวมตัวกัน
และรวมเข้ากับความคิดถึงอันมากมายของท้องฟ้า

แล้วตกลงมาเป็นหยาดฝน ส่งผ่านความรัก
ความคิดถึงลงมายังแผ่นดินและผืนน้ำ

จึงไม่แปลก ถ้าเมื่อใดที่ฝนตกแล้วเราจะรู้สึก

คิดถึงคนที่เรารัก คนที่เราผูกพัน และบางครั้ง ท้องฟ้าก็ส่งความเหงาลงมาด้วย

สวัสดิ์วันศุกร์ครับ

เอ็มนิโญ
